Četvrtak, 16.05.2013.

OD JEDNE DRAGE SESTRE U VJERI …

TAKO PREKRASNO, DIVNO SVJEDOČANSTVO ŽIVOTA U I ZA

GOSPODINA …

SVE SU MI SE DLAKE JEŽILE PO TIJELU KADA SAM TO ČITAO …

JA IM SAMO UPUĆUJEM MOLITVU, DAVNO IZREČENU:

"NEKA TE BLAGOSLOVI GOSPODIN,

I NEKA TE ČUVA.

NEKA TE GOSPODIN LICEM SVOJIM OBASJA,

MILOSTIV TI BUDE!

NEKA POGLED SVOJ GOSPODIN SVRATI NA TE,

I MIR TI DONESE!"

NJEZIN E-MAIL:

"Hvaljen Isus i Marija!

Pozdrav dragi brate tebi i tvojoj obitelji!

Ovih sam se dana pitala, svjedočim li dovoljno svojim životom,

svojim ponašanjem, izgovorenim riječima...vide li drugi Isusa u

mome životu? Da li sam pustila svjetlo koje mi je Isus zapalio u

srcu, da i drugima osvjetljava put?

Trudim se...al' mogu puno više...Nekad mi se čini da i nisam

svjesna svih prilika, gdje bi moje svjedočenje bilo od velikog

značenja nekome drugome...ponekad pomislim da su riječi

bezvrijedne...

Ali, samo Bog zna što je na srcu i duši svakome od nas...

Često čujem kad ljudi kažu, najteže je biti svjedok u vlastitoj

obitelji…i slažem se s time…

Moja me obitelj toliko puta dovodi u iskušenja, traži od mene

neke postupke za koje mislim da nisu po Božjoj volji, jer oni to

kao ne vide, ne doživljavaju, ne shvaćaju...

Zahvalna sam dragom Bogu na milostima koje mi je podario i na

miru i blagoslovu u mojoj novoj obitelji, između mene i muža. Al'

zlu je teško gledati taj sklad i mir i trudi se, koristi se dragim i

manje dragim ljudima da poremeti taj sklad...

Samo se s Bogom uspijevamo nositi sa svim tim kušnjama, jer

bez Njega smo slabi...I hvala Mu, što nas svaki dan blagoslivlja!

Vjerovatno nije ni svjesna moja mama, koliko nam se želi uplesti

u brak, unijeti neka svoja pravila...Moj nas brat nije prihvatio, naš

brak, mene je izbrisao kao sestru…Čestitala sam mu blagdane, al'

nema glasa od njega...nisam ga ni vidjela skoro pola godine...tako

smo blizu, a tako daleko...Istina, boli to jako i uvijek mi je u

mislima...Znam da i mamu to jako boli…

Do vjenčanja, gazili su nas svi skupa...ali, od nas im je svima

oprošteno, vrata svima otvorena...

A mami kad tako dođe teško, kad padne pod svojim teretom, kad

joj postane težak njen križ...onda, počinje se miješati...da se

odmaknem od njegove obitelji, da se ne družimo previše s

njima...jer loše će utjecati na nas...Tužna sam zbog toga, povrijedi

me takvim riječima...A danas me baš zaboljelo kad je rekla...da se

odmaknem od njih, jer ne čini Bog čuda...

Aaaaj, kako su me te riječi zaparale po srcu...baš zaboljele...

Znam da nije ni svjesna toga, što je izgovorila...Jer, nije pustila

Isusa u srce...jer mu zatvara vrata ljudskim obzirima, tradicijom,

svijetom...Težak križ koji nosi, sama sebi čini još težim, sebi

nameće teret na leđa jer se ne prepusti Božjoj volji,

providnosti...U srcu nosi još puno neopraštanja iz davnih

godina...a to je prevelik teret, s tim je teško živjeti...

Bogu dati život, koja je to sreća...koje olakšanje...

S druge je strane obitelj moga supruga, koji ne poznaju Boga...Po

ljudskom, žive neki normalan život, pošteno i mirno.

I znam, osjećam, nas dvoje Bog je stavio između te dvije obitelji

da im budemo svjedoci, svjedoci Božje ljubavi, dobrote...Al' se

pitam, da li smo mi dostojni toga...da li činimo ono što Bog od

nas želi?

Ja sam prihvatila svog supruga i on mene, ovakvi kakvi

jesmo...jedno smo drugom podrška. Naše obitelji su naše, tako

nam ih Bog odabrao, al' sada smo nas dvoje jedno drugom na

prvom mjestu pa tek svi oni...

Od prvog dana braka, osjećam Božji blagoslov…da nas

vodi...Zajednička svakodnevna molitva je nešto što nas posebno

veže, što jača temelje našeg braka, što nas štiti od zla...Biva tu

padova i uspona, al' su blagoslovljeni dok god nešto iz njih

naučimo...

Za naše se obitelji molimo, predajemo ih Bogu...jer On zna što je

najbolje i za njih i za nas, sve skupa...Zašto moramo proživljavati

neke situacije,..jer to je možda put, kojim će još neka duša biti

dovedena Bogu, način na koji će se nekome otvoriti duhovne

oči...a i mi se izgrađivati, jačati u vjeri i poouzdanju u Boga.

Kad i kako, to nije na nama...niti to možemo znati...

Božji blagoslov!"